

คำสั่งสภามหาวิทยาลัยพายัพ
ที่ 7/2558
เรื่อง ให้ใช้ข้อบังคับมหาวิทยาลัยพายัพ ว่าด้วย วินัยนักศึกษา พ.ศ. 2558

เพื่อให้บรรลุตามปณิธานของมหาวิทยาลัย ในการพัฒนานักศึกษาให้ผู้ที่ได้ศึกษา รู้จักพัฒนาตนเอง มีความรู้ มีความคิดสร้างสรรค์ มีความประพฤติดีงาม มีความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวม และมีความสามารถในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและเพื่อส่งเสริม ตลอดจนธำรงไว้ซึ่งเกียรติ ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยพายัพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 34 แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2546 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550 และมติสภามหาวิทยาลัยพายัพ ที่ 34/2558 ในคราวประชุมสมัยสามัญ ครั้งที่ 2/2558 เมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม 2558 จึงมีคำสั่งให้ใช้ข้อบังคับมหาวิทยาลัยพายัพ ว่าด้วย วินัยนักศึกษา พ.ศ. 2558

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 19 มิถุนายน 2558

สำนักงานสภามหาวิทยาลัยพายัพ
อก/วค/ธณ

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยพายัพ ว่าด้วย วินัยนักศึกษา พ.ศ. 2558

โดยที่เป็นการสมควรออกข้อบังคับมหาวิทยาลัยพายัพ ว่าด้วย วินัยนักศึกษา เพื่อให้บรรลุตามปณิธานของมหาวิทยาลัย ในการพัฒนานักศึกษาให้ผู้ที่ได้ศึกษา รู้จักพัฒนาตนเอง มีความรู้ มีความคิดสร้างสรรค์ มีความประพฤติดีงาม มีความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวม และมีความสามารถในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและเพื่อส่งเสริมตลอดจนธำรงไว้ซึ่งเกียรติ ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยพายัพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 34 (2) แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2546 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550 และมติสภามหาวิทยาลัยพายัพ ที่ 34/2558 ในการประชุมสมัยสามัญ ครั้งที่ 2/2558 เมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม 2558 สภามหาวิทยาลัยพายัพจึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

หมวด 1
บททั่วไป

- ข้อ 1 ข้อบังคับนี้ เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยพายัพ ว่าด้วย วินัยนักศึกษา พ.ศ. 2558”
- ข้อ 2 ข้อบังคับนี้ให้ใช้นับแต่วันถัดจากวันที่ประกาศใช้เป็นต้นไป
- ข้อ 3 บรรดาหลักเกณฑ์ ประกาศ คำสั่ง หรือแนวปฏิบัติอื่นใด ซึ่งขัด หรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ 4 ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย”	หมายความว่า	มหาวิทยาลัยพายัพ
“สภามหาวิทยาลัย”	หมายความว่า	สภามหาวิทยาลัยพายัพ
“อธิการบดี”	หมายความว่า	อธิการบดีมหาวิทยาลัยพายัพ
“รองอธิการบดี”	หมายความว่า	รองอธิการบดีที่ได้รับมอบหมายจากอธิการบดีให้รับผิดชอบดูแลงานด้านพัฒนานักศึกษา
“ผู้ช่วยอธิการบดี”	หมายความว่า	ผู้ช่วยอธิการบดีที่ได้รับมอบหมายจากอธิการบดีให้รับผิดชอบดูแลงานด้านพัฒนานักศึกษา
“นักศึกษา”	หมายความว่า	นักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ
“คณะกรรมการสอบสวน”	หมายความว่า	คณะกรรมการสอบวินัยนักศึกษา
“คณะกรรมการอุทธรณ์”	หมายความว่า	คณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนักศึกษา

ข้อ 5 ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้และมีอำนาจวินิจฉัยตีความเพื่อให้การปฏิบัติตามข้อบังคับนี้เป็นไปโดยเรียบร้อย

หมวด 2 วินัยนักศึกษา

ข้อ 6 นักศึกษาต้องรักษาวินัยที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ โดยเคร่งครัดอยู่เสมอ และปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับ ประกาศของมหาวิทยาลัยทุกประการ

ข้อ 7 นักศึกษาต้องรักษาไว้ซึ่งความสามัคคี ความสงบเรียบร้อย ชื่อเสียง และเกียรติคุณของมหาวิทยาลัย ห้ามก่อเหตุวุ่นวาย หรือทำลายทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยหรือของบุคคลอื่น

ข้อ 8 นักศึกษาต้องประพฤติตนเป็นสุภาพชน ไม่ประพฤติในสิ่งที่จะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียหรือเสียหายแก่ตนเอง บุคคลอื่น หรือมหาวิทยาลัย

ข้อ 9 นักศึกษาต้องเชื่อฟังคำสั่ง และปฏิบัติตามคำสั่ง หรือคำตักเตือนของอาจารย์และเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัย

ข้อ 10 นักศึกษาต้องแต่งกายสุภาพ เรียบร้อย และถูกต้องตามระเบียบของมหาวิทยาลัย
ในกรณีเข้าห้องสอบหรือติดต่อส่วนงานภายในมหาวิทยาลัย นักศึกษาต้องแสดงบัตรประจำตัวนักศึกษา เพื่อให้อาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยตรวจสอบได้ตลอดเวลา

ข้อ 11 นักศึกษาต้องไม่ดื่มสุรา ของมีเมา ในบริเวณมหาวิทยาลัยหรือในสถานที่อื่นใดเมื่อแต่งกายในชุดนักศึกษา

- ข้อ 12 หากนักศึกษากระทำการดังต่อไปนี้ ให้ถือว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง
- (1) เล่นการพนัน หรือทำธุรกิจเกี่ยวกับการพนันหรือมีส่วนเกี่ยวข้องสนับสนุนการพนันทุกชนิด
 - (2) เสพ มีไว้ครอบครอง มีไว้เพื่อขายหรือจำหน่าย รวมทั้งเป็นตัวแทนขายหรือจำหน่ายยาเสพติด หรือสิ่งเสพติดให้โทษที่ผิดกฎหมายทุกชนิด
 - (3) กระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือทุจริตเกี่ยวกับการเงิน
 - (4) ครอบครอง หรือนำอาวุธปืน หรือวัตถุอันตรายเข้ามาในมหาวิทยาลัย ซึ่งอาจเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตและทรัพย์สินของผู้อื่น
 - (5) ประพฤติผิดศีลธรรมอันดี กระทำลามก อนาจาร หรือกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ อันเป็นเหตุให้เสื่อมเสียแก่มหาวิทยาลัยอย่างร้ายแรง
 - (6) ทะเลาะวิวาท หรือทำร้ายร่างกายผู้อื่น เป็นเหตุให้มีผู้ได้รับบาดเจ็บ หรือถึงแก่ความตาย หรือเป็นเหตุให้เสื่อมเสียต่อชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย
 - (7) จงใจข่มขืนพาหนะในลักษณะที่ก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยหรือเป็นอันตรายภายในมหาวิทยาลัย ในประการที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญหรืออันตรายแก่บุคคลอื่น
 - (8) กระทำความผิดอาญา โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ
 - (9) กระทำการปลอมลายมือชื่อผู้อื่น ปลอมแปลงเอกสารหรือแก้ไขข้อความในเอกสารของมหาวิทยาลัย หรือใช้เอกสารเช่นนั้นเป็นหลักฐานต่อมหาวิทยาลัย ที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่มหาวิทยาลัยและผู้อื่น
 - (10) จงใจหรือเจตนาทำลายทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยหรือผู้อื่น เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง
 - (11) ประพฤติตนเป็นเหตุให้มหาวิทยาลัยเสื่อมเสียชื่อเสียง
 - (12) กระทำการอื่นใดที่อธิการบดีได้วินิจฉัยว่าเป็นการกระทำความผิดวินัยร้ายแรง

หมวด 3 โทษทางวินัย

ข้อ 13 โทษทางวินัยมี 5 สถาน

- (1) ว่ากล่าวตักเตือน
- (2) ภาคทัณฑ์เป็นลายลักษณ์อักษร
- (3) ภาคทัณฑ์เป็นลายลักษณ์อักษรและคุมความประพฤติเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรม มีกำหนดไม่เกิน 1 ปี

การศึกษา

- (4) ให้พักการศึกษา มีกำหนดไม่เกินหนึ่งปีการศึกษา
- (5) ให้พ้นสภาพนักศึกษา

การคุมความประพฤติเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมตามวรรคแรก อาจเป็นการกำหนดให้นักศึกษามารายงานตัว เข้ารับการอบรมหรือบำเพ็ญประโยชน์ก็ได้

หากนักศึกษาทำผิดวินัยและได้รับโทษตามวรรคแรก ตั้งแต่ (2) เป็นต้นไป ให้แจ้งผู้ปกครองของนักศึกษาผู้นั้น ให้ทราบโดยเร็ว

ข้อ 14 นักศึกษาผู้ใดกระทำผิดวินัยตามที่บัญญัติไว้ในข้อบังคับนี้ ต้องได้รับโทษทางวินัย ดังนี้

- (1) ในกรณีการกระทำผิดวินัยที่ไม่ร้ายแรง ให้อธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมายเป็นผู้สั่งลงโทษ และโทษที่จะลงแก่นักศึกษาให้เป็นไปตาม ข้อ 13 (1) (2) หรือ (3)
- (2) ในกรณีการกระทำผิดวินัยร้ายแรง ให้อธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมายเป็นผู้สั่งลงโทษและโทษที่จะลงแก่นักศึกษาให้เป็นไปตาม ข้อ 13 (4) หรือ (5)

หมวด 4 การดำเนินการทางวินัย

ข้อ 15 เมื่อปรากฏว่านักศึกษาผู้ใดทำผิดวินัยตามข้อบังคับนี้ ให้รองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดีเสนอ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนต่ออธิการบดี เพื่อพิจารณาการกระทำผิดของนักศึกษาผู้นั้นตามข้อบังคับนี้

ในกรณีที่นักศึกษาได้ทำผิดวินัยทั้งกรณีร้ายแรงและไม่ร้ายแรง หากนักศึกษาให้การรับสารภาพเป็นหนังสือ หรือมีคำพิพากษาของศาลถึงที่สุดในการกระทำผิดนั้นแล้ว ให้อธิการบดีสั่งลงโทษนักศึกษาผู้นั้นโดยไม่ต้องตั้ง คณะกรรมการสอบสวนก็ได้

ข้อ 16 คณะกรรมการสอบสวน ตามข้อ 15 ประกอบด้วย รองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดี เป็นประธาน คณบดีที่นักศึกษาผู้นั้นสังกัด เป็นกรรมการ และอาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยอีกจำนวนไม่เกิน 5 คน เป็น กรรมการ

ให้ดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายใน 30 วัน นับตั้งแต่วันที่แต่งตั้ง หากการสอบสวนดำเนินการไม่เสร็จ ภายในกำหนดเวลา ให้คณะกรรมการสอบสวนเสนอขอขยายเวลาการสอบสวนต่ออธิการบดีได้อีก 2 ครั้ง ๆ ละไม่เกิน 30 วัน

ข้อ 17 คณะกรรมการสอบสวนจะต้องแจ้งข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยจะระบุชื่อพยานหรือไม่ก็ได้

ทั้งนี้ ให้ผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิชี้แจงและนำพยานหลักฐานต่าง ๆ ทั้งพยานบุคคล พยานเอกสารและพยานวัตถุ มาเสนอต่อคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณา ก่อนเสร็จสิ้นการพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวน

ข้อ 18 การลงโทษนักศึกษาที่กระทำผิดวินัยให้ทำเป็นหนังสือ และให้ผู้ส่งลงโทษแจ้งสิทธิในการอุทธรณ์ รวมทั้งระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์ไว้ด้วย

หมวด 5 การอุทธรณ์

ข้อ 19 นักศึกษาผู้ใดถูกสั่งลงโทษตามข้อบังคับนี้ และไม่เห็นด้วยกับคำสั่งลงโทษ นักศึกษาผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

ข้อ 20 การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ให้นักศึกษาที่ถูกสั่งลงโทษ ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์ภายใน 15 วันทำการ นับจากวันทราบคำสั่งหรือควรทราบคำสั่งลงโทษ

การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษให้ผู้อุทธรณ์ทำเป็นหนังสือพร้อมแสดงเหตุผลและลงลายมือชื่อของตนในหนังสือนั้น และให้ผู้อุทธรณ์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะอุทธรณ์แทนผู้อื่นหรือมอบหมายให้ผู้อื่นยื่นอุทธรณ์แทนตนไม่ได้

ในระหว่างอุทธรณ์ให้นักศึกษายังคงได้รับโทษนั้น เว้นแต่กรณีมีเหตุอันสมควรได้รับการทุเลาการบังคับไว้ก่อน ให้นักศึกษายื่นคำร้องต่ออธิการบดีโดยแสดงเหตุผลที่ชี้ให้เห็นถึงเหตุอันสมควรในการทุเลาการบังคับไว้ก่อน หากอธิการบดีพิจารณาอนุญาต ก็ให้ทุเลาการบังคับไว้เพื่อรอผลคำวินิจฉัยชี้ขาดตามข้อ 25

ข้อ 21 เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ ผู้ประสงค์จะอุทธรณ์มีสิทธิขอตรวจหรือคัดสำเนารายงานการสอบสวนได้ ส่วนบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลหรือเอกสารอื่น ให้เป็นดุลพินิจของคณะกรรมการสอบสวนแล้วแต่กรณี โดยให้คำนึงถึงเหตุผลและความจำเป็น

ข้อ 22 ให้มีคณะกรรมการอุทธรณ์ มีจำนวนไม่น้อยกว่า 5 คน และไม่เกิน 7 คน โดยการแต่งตั้งของอธิการบดีและต้องมีผู้ได้รับปริญญาทางกฎหมายอย่างน้อย 1 คน เป็นกรรมการ

ข้อ 23 คณะกรรมการอุทธรณ์มีอำนาจ หน้าที่ ต่อไปนี้

- (1) วินิจฉัยสั่งการเรื่องที่อุทธรณ์ตาม ข้อ 25
- (2) ออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสาร หรือวัตถุใดๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณาได้ตามความจำเป็น
- (3) แต่งตั้งบุคคลหรือคณะบุคคล เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งอยู่ในอำนาจของคณะกรรมการ
- (4) หน้าที่อื่นๆ ตามที่มหาวิทยาลัยมอบหมาย

ข้อ 24 ให้คณะกรรมการอุทธรณ์พิจารณาวินิจฉัยและสั่งการให้แล้วเสร็จภายใน 30 วัน นับจากวันที่ได้รับหนังสืออุทธรณ์ เว้นแต่มีเหตุจำเป็นก็อาจขยายเวลาได้ แต่ไม่เกิน 60 วันจากวันครบกำหนด ทั้งนี้ จะต้องบันทึกเหตุแห่งการนั้นไว้ด้วย

ข้อ 25 ในกรณีที่คณะกรรมการอุทธรณ์เห็นว่าการสั่งลงโทษนั้นถูกต้องและสมควรแก่ความผิดแล้ว ก็ให้สั่งยกอุทธรณ์และแจ้งผู้ยื่นอุทธรณ์ให้ทราบโดยเร็ว

แต่หากเห็นว่าการสั่งลงโทษนั้นไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมหรือไม่เป็นธรรม ให้เสนอต่ออธิการบดีเพื่อลดโทษหรือยกโทษ แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่เห็นว่ากระบวนการสอบสวนไม่ชอบหรือขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งไม่ชอบ ให้เสนอต่ออธิการบดีเพื่อสั่งให้มีการสอบสวนใหม่ให้ถูกต้องได้

หมวด 6 บทเฉพาะกาล

ข้อ 26 ในกรณีที่มีการดำเนินการทางวินัยหรือมีการยื่นเรื่องอุทธรณ์ไว้ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลบังคับใช้ ให้ดำเนินการตามระเบียบหรือข้อบังคับนั้นต่อไปจนกว่าจะเสร็จสิ้นกระบวนการ

ประกาศ ณ วันที่ 19 มิถุนายน พ.ศ. 2558

